

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1048/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312207284
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6312207284.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa : Ing. Jozef Kulich, správca konkurznej podstaty úpadcu SLATUR TRADE, s.r.o. „v konkurze“, so sídlom 940 01 Nové zámky, Novomestská č. 1894/1, IČO : 44 999 909, sídlo správcu konkurznej podstaty : 940 01 Nové Zámky, Slovenská 7, proti odporkyni : N. I., narodená XX.XX.XXXX, bytom K., U. I. XXX/XX, zastúpená splnomocnenou advokátskou kanceláriou Lexpert, s.r.o., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Horná 15, IČO : 45 976 856, o zaplatenie 7 921,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa zo dňa 25.07.2014 proti rozsudku Okresného súdu Brezno číslo konania 7C/1/2013-184 zo dňa 20.05.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.
Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd merítorne vo veci rozhodol, návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol a následne rozhodol o trovách prvostupňového konania, keď s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. uložil navrhovateľovi, ako procesne neúspešnému účastníkovi, povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania v sume 1 743,48 eur, pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby každý po 237,34 eur a týmto úkonom prináležiace režijné paušály 3x po 7,81 eur, 1 x 8,04 eur, spolu v sume 1 225,98 eur. Súd priznal v rámci náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia aj cestovné náhrady za účasť na pojednávaniach pred súdom dňa 24.09.2013, 28.11.2013 a 20.05.2014, spolu v sume 69,24 eur a náhrady za stratu času za účasť právneho zástupcu odporkyne na jednotlivých pojednávaniach spolu v sume 157,68 eur. Spolu tak súd priznal odmenu advokáta, náhradu za cestovné výdavky a náhradu za stratu času spolu v sume 1 452,90 eur, z ktorej sumy potom súd priznal aj 20% DPH v sumu 290,58 eur, spolu tak trovy právneho zastúpenia odporkyne v sume 1 743,48 eur, ktoré bol navrhovateľ povinný zaplatiť na účet splnomocneného právneho zástupcu odporkyne, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Proti výroku rozsudku súdu o trovách konania podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Domnieval sa, že súd mal pri rozhodovaní o náhrade trov konania vziať do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa a aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p.. Poukázal na osobitný status správcu konkurznej podstaty, ktorý má zákonnú povinnosť preskúmať dlžníkove právne úkony s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovenia § 86 ods. 1 a 2 zákona číslo 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Znášanie trov konania správcom v prípadoch uplatňovania právnych prostriedkov na ochranu a vymáhanie majetkových práv úpadcu, by odporovalo zákonným povinnostiam navrhovateľa uvedeným v predmetných ustanoveniach zákona o konkurze a reštrukturalizácii a bolo by to v neprospech veriteľov. V danom prípade navrhovateľ - správca konkurznej podstaty - vykonáva svoju povinnosť v zmysle ustanovenia § 86 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, pričom postupoval s odbornou starostlivosťou, keď sa na súde domáhal určenia pohľadávky v prospech úpadcu na

základe dostupných dokladov. Postavenie správcu konkurznej podstaty v súdnom konaní je špecifické, nemá osobný záujem na výsledku sporu, nemá nárok na náhradu trov od protistrany a teda správca vykonávajúci správu majetku podliehajúceho konkurzu má snahu pre veriteľov dosiahnuť čo najvyššiu mieru uspokojenia ich pohľadávok. Preto náhrada trov v konkrétnom prípade by bola na úkor záujmov konkurzných veriteľov. Odvolateľ na podporu svojich argumentov poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2M Obdo 4/2009. Ustanovenie § 150 O.s.p. má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda dosiahnutie spravodlivosti pre účastníkov konania. Z dôvodu neprimeranej tvrdosti voči navrhovateľovi - správcovi konkurznej podstaty, taktiež neprimeranosti voči konkurzným veriteľom, má tak odvolateľ za to, že by odvolací súd mal uznať dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto prípade a náhradu trov konania nepriznať. Dôvodom hodným osobitného zreteľa je aj stav súpisu majetku úpadcu pozostávajúceho len z predmetnej pohľadávky vo výške 7921,39 eura voči odporkyňi úspešnej proti žalobe podanej v mene úpadcu správcom, z čoho vyplýva, že trovy konania by nebolo možné uhradiť ako pohľadávku proti majetkovej podstate úpadcu. Okrem toho právny zástupca odporkyne bol ustanovený v rámci poskytovanej právnej pomoci sociálne odkázaným osobám, čo dáva priestor na iné riešenie trov konania právneho zastúpenia, ako je vo výroku predmetného rozsudku okresného súdu. Navrhuje preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu v časti výroku o trovách konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa sa domnieva, že navrhovateľ neuviedol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemala byť odporkyňi priznaná náhrada trov konania. Správca konkurznej podstaty je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou. Podľa názoru odporkyne nie je uplatnenie nároku na zaplatenie neexistujúcej pohľadávky postup s odbornou starostlivosťou. Odporkyňa nesúhlasí s tým, že by išlo o neprimeranú tvrdosť, ktorou malo byť priznanie trov konania. O neprimeranú tvrdosť by išlo, ak by úspešnému účastníkovi súdneho konania nebola priznaná náhrada trov konania, tento by musel znáša náklady spojené so súdnym konaním a neúspešný účastník by tak svojim nesprávnym postupom spôsobil škodu zodpovedajúcu trovám konania úspešného účastníka. Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na záver obsiahnutý v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 41/2013 zo dňa 1. 8. 2013, ktorý konštatoval, že „správca konkurznej podstaty je v incidenčnom konaní riadnym účastníkom konania, ktorý vystupuje vo vlastnom mene a na účet úpadcu, rozhodovanie o náhrade trov v rámci incidenčného sporu sa riadi nepochybné ustanoveniami § 142 a nasl. O.s.p. o náhrade trov konania. To v praxi znamená, že ak správca konkurznej podstaty v incidenčnom spore zaviniel zastavenie konania z dôvodu vylúčenia hnutelných vecí z konkurznej podstaty, ktorý výlučne tvorilo predmet sporu, je povinný nahradiť trovy konania druhému účastníkovi.“ Odporkyňa si pre prípad úspechu uplatnila a vyčíslila aj trovy odvolacieho konania.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania rozhoduje súd spravidla podľa zásady úspešnosti v konaní, podľa ktorej má ten účastník, ktorý bol v konaní plne úspešný, alebo úspešný v prevažnej časti, právo na náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva proti procesne neúspešnému účastníkovi. Súdy sú však povinné vždy vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a zohľadňovať všetky relevantné skutočnosti z hľadiska rozhodovania o náhrade trov konania. Keďže v niektorých prípadoch by striktné aplikovanie zásady úspešnosti v konaní bez zohľadnenia ostatných okolností konkrétneho prípadu mohlo viesť v praxi k nežiadúcej tvrdosti a nebolo by v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti rozhodovania súdu, zákon umožňuje zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania v takýchto špecifických prípadoch a dáva súdu možnosť za podmienok v ňom obsiahnutých výnimočne uplatniť moderačné oprávnenie

podľa ustanovenia § 150 O.s.p. Zákonná dikcia vyžaduje pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu naplnenie dvoch podmienok a to, musí ísť v danom prípade o dôvody hodné osobitného zreteľa a súbežne musí ísť o výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú opodstatnenosť použitia tohto zákonného ustanovenia. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania alebo môžu byť dané charakterom určitej procesnej situácie. Druhá oblasť možnosti aplikácie moderačného oprávnenia súdu sa týka sociálnych aspektov účastníkov konania. Je potrebné tiež zohľadňovať okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať i na postoj toho- ktorého účastníka v konaní.

Okresný súd Brezno vo veci samej rozhodol meritórne tak, že návrh, ktorým sa navrhovateľ - správca konkurznej podstaty úpadcu SLATUR TRADE, s.r.o. „v konkurze“, so sídlom v Nových Zámkoch, Novomestská 1894/1, domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 7 921,39 eur, v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol, pretože navrhovateľovi sa nepodarilo v konaní preukázať dôvodnosť svojho nároku a neunesol tak dôkazné bremeno. Rozsudok okresného súdu v meritórnom výroku, ktorým súd návrh zamietol, je právoplatný (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom na procesný výsledok konania potom súd následne rozhodol o trovách konania a s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. priznal odporkyni, ako procesne plne úspešnej účastníčke konania, právo na náhradu trov konania v sume 1 743,48 eur, pozostávajúcich z náhrady trov právneho zastúpenia, pričom súd v odôvodnení uznesenia uviedol, z ktorých položiek a v akých sumách trovy konania navrhovateľke, ako účelne vynaložené v danej veci, priznáva. Odvolací súd konštatuje (viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 212 ods. 1 O.s.p.), že výška priznanej sumy náhrady trov konania navrhovateľom v odvolaní spochybnená a namietaná nebola.

Aplikácia ustanovenia § 142 odseku 1 O.s.p. vzhľadom na procesný výsledok konkrétnej veci bola správna. Je tak nielen v súlade so zásadou pomeru úspešnosti v konaní, no aj v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti súdneho konania, aby bol navrhovateľ, ktorý ako dominus litis inicioval súdne konanie voči odporkyni a nesie tak procesnú zodpovednosť za jeho výsledok z hľadiska znášania dôkazného bremena, zaťažený povinnosťou nahradiť trovy konania odporkyne, ktoré jej objektívne a účelne v konaní na bránenie jej práva vznikli. Navrhovateľ namieta, že súd nepostupoval správne, pokiaľ neprihliadol na osobitný status správcu konkurznej podstaty v konaní, ktorý v súlade s osobitnou právnou normou upravujúcou práva a povinnosti, ako aj postup súdu a správcu v konkurzných a reštrukturalizačných konaniach, koná pred súdom za úpadcu a vykonáva v jeho mene a na jeho účet všetky právny úkony. Aj keď je možné prisvedčiť argumentu navrhovateľa, že správca konkurznej podstaty nemá priamy osobný záujem na výsledku konania, avšak len z osobitného právneho statusu správcu konkurznej podstaty a určitého osobitného charakteru konaní, ktoré je oprávnený iniciovať správca konkurznej podstaty, ako osobitný orgán spravujúci majetok úpadcu a konajúci za úpadcu za účelom zabezpečenia a speňaženia konkurznej podstaty, ešte samo osebe nie je bez ďalších okolností takou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala využitie moderačného oprávnenia súdu a ktorá by s poukazom na určité dôvody hodné osobitného zreteľa dávala súdu oprávnenie odkloniť sa od všeobecnej zásady procesného úspechu v konaní pri rozhodovaní o trovách konania. Je pritom potrebné mať na zreteli, že procesné ustanovenia umožňujú použiť pri rozhodovaní o náhrade trov konania ustanovenie § 150 O.s.p. len výnimočne, pokiaľ by bolo vzhľadom na určitú konkrétnu skutočnosť uloženie povinnosti nahradiť trovy konania v zmysle všeobecnej zásady úspešnosti celkom zjavne nespravodlivé a neprimerane tvrdé. Odvolací súd konštatuje, že odvolateľ v dôvodoch odvolania neuviedol takú skutočnosť, ktorá by nasvedčovala nutnosti použitia moderačného oprávnenia súdu. Súd je oprávnený aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p. len vo výnimočnom prípade, jednoznačne nie je preto účelom „hľadať“ v konaní prípadné okolnosti na možnosť aplikácie § 150 O.s.p. a obísť tak povinnosť procesne neúspešného účastníka, ktorý spor vyvolal, niest' aj procesné dôsledky neúspechu v konaní. Odvolací súd poznamenáva, že všeobecné súdny v konaniach iniciovaných správcom konkurznej podstaty pri rozhodovaní o náhrade trov konania bežne postupujú v zmysle zásady úspešnosti v konaní (rozhodnutie NS SR sp.zn. 2 Obo 41/2013 zo dňa 01.08.2013, na obsah ktorého poukázala odporkyňa preto nie je možné považovať za ojedinelé) a len samotná skutočnosť, že jedným z účastníkom konania je správca konkurznej podstaty nemá automaticky za následok aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. s tým, že mu nie je možné v prípade procesného neúspechu uložiť povinnosť znášať trovy konania procesne úspešnej protistrany. Odvolací súd poznamenáva, že takýto záver okrem iného vyplýva aj z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 104/08 z 24. septembra 2008, zaoberajúcim

sa problematikou náhrady trov konania v incidenčných sporoch za účasti správcu konkurznej podstaty. Osobitý status správcu konkurznej podstaty tak nie je sám osebe dôvodom hodným osobitného zreteľa pri rozhodovaní o trovách konania a pokiaľ odvolateľ ako za ďalší dôvod hodný osobitného zreteľa poukázal aj na skutočnosť, že súpis majetku úpadcu pozostával len z pohľadávky, ktorá tvorila predmet tohto sporu, v ktorom nebol správca konajúci v mene úpadcu úspešný, ani túto skutočnosť nie je možné ako dôvod hodný osobitného zreteľa zohľadniť, pretože nebol ničím preukázaný.

Odvolačný súd, vzhľadom na všetky skutočnosti vyplývajúce z osobitosti konkrétnej veci, má zato, že nie sú naplnené zákonom požadované podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.. Okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonnou úpravou, keď rozhodol o trovách konania a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania odporkyni, ako úspešnej účastníčke konania s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v sume, zodpovedajúcej oprávnenému nároku na náhradu dôvodne a účelne vynaložených trov v konaní. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti výroku o trovách konania podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Rozsudok vo veci samej je právoplatný a vykonateľný.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a odporkyni nepriznal náhradu trov druhostupňového konania, aj napriek tomu, že si trovy odvolacieho konania riadne uplatnila. Odvolací súd striktné vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania a povinnosti súdu skúmať účelnosť a nevyhnutnosť vynaloženia trov v konaní, nepovažoval vyjadrenie odporkyne za nevyhnutné, nakoľko sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrovala len k odvolaniu navrhovateľa ohľadom trov konania, ktorých skúmanie účelnosti a zákonnosti však prináleží výlučne súdu v zmysle platnej právnej úpravy. Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa preto nebolo potrebné a trovy spojené s týmto vyjadrením odvolací súd neuznal ako účelne vynaložené. Odporkyni preto odvolací súd trovy odvolacieho konania napriek tomu, že bola v odvolacom konaní úspešným účastníkom a vznikol jej na náhradu trov odvolacieho konania nárok, tieto trovy nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.